

En liberal framtidssatsning på radion

Folkpartiet liberalernas radiopolitiska program

2011-04-14

Folkpartiet liberalernas radiopolitiska program	1
En liberal framtidssatsning på radion	3
Sammanfattning	3
Inledning.....	3
Något om Folkpartiets radiohistoria.....	4
Radions utmaningar.....	5
Politik för fortsatt bra villkor för radiomediet.....	6
1. Bra villkor för public service - radio	6
2. Bättre villkor för privatradion	7
3. Dags för besked om radions digitalisering	8
4. Finansiering	9
Folkpartiet föreslår:	10

En liberal framtidssatsning på radion

Sammanfattning

Radion betyder mycket för kultur, samhällsdebatt, nyhetsförmedling och underhållning. Även i framtiden kommer radion att spela en stor roll både för samhällsutvecklingen och för den enskilde individen. För att radion ska kunna möta framtidens utmaningar tror vi att en digitalisering av radion är nödvändig.

Folkpartiets radiohistoria går långt tillbaka i tiden. Att det måste finnas en icke-kommersiell radio (och television) med ett brett kvalitetsuppdrag har en stark tradition i Folkpartiet. Vi anser att Sveriges Television, Sveriges Radio och Utbildningsradion även fortsättningsvis bör vara tre separata bolag. Vi vill ha en ny avgiftskonstruktion som bevarar public service självständighet. En sådan konstruktion bör likna begravningsavgiften, d v s dras av Skatteverket och belasta enskilda skattebetalare, men likt nuvarande avgift inte ha direkt koppling till statskassan.

”Frihet, mångfald och kvalitet” har varit, och är, honnörsord i Folkpartiets mediepolitik och vi har därför också främjat tillkomsten av och värnat den kommersiella radion. Vi vill att privatradions koncessionsavgifter ytterligare, utöver den aviserade sänkningen i budgeten för 2012. En sådan sänkning gör det möjligt för de kommersiella aktörerna på radioområdet att medverka till en övergång till digitalradio. Vi vill också att Sveriges Radio ges möjlighet att inleda övergång till digitalradio genom ett riktat tillskott från rundradiofonden.

Inledning

”På ångradions tid” säger man ibland. Radion är numera ett ganska gammalt medium. Visst har det hänt en del från kristallmottagare till FM-band, men i grunden är mediet detsamma – tal och ton som sprids från få till många. När gammelmédiernas kris är på tapeten är det dock sällan radion det handlar om. Papperstidningens framtid har många tvivlare, men att radion skulle tillhöra det förgångna är det knappast någon mediespanare som hävdar. När alltfler har en hörlur intryckt i örat finns det skäl att tro att radion också är ett framtidsmedium. Det är visserligen sant att sladden från hörsnäckan ibland går till en musiker snarare än till en radiomottagare - och radiolyssnandet bland ungdom har minskat något - men människors vilja att lyssna till elektroniskt ljud i många situationer tycks vara enorm och växande.

Vi tror att radion är ett framtidsmedium. Men den framtiden kommer inte av sig självt. Radions framtid har också politiska aspekter. Folkpartiet har en lång radiohistoria, som vi strax återkommer till. Det är naturligt att vi också har synpunkter på radions framtid.

Orden ”frihet, mångfald och kvalitet” har alltsedan 1970-talet sammanfattat Folkpartiet liberalernas ideologiska utgångspunkter i mediepolitiken. Dessa principer är alltså giltiga när vi närmar oss de radiopolitiska frågorna.

Radion är värd att försvara. Den betyder mycket för kultur, samhällsdebatt, nyhetsförmedling och underhållning. Det är till exempel inte bara den kommunala musikskolan som har skapat ”det svenska musikundret” - det faktum att vi haft en stark musikradio har varit ett ovärderligt stöd, vilket diskuteras ytterligare i rutan på sidan sex i denna rapport.

Något om Folkpartiets radiohistoria

Folkpartiets radiohistoria präglas av att en av partiets ledare, Gunnar Helén, var legendarisk radioman. Människor ur den generation svenskar som levde vid krigsslutet 1945 minns fortfarande hans rapportering från glädjescenerna på Kungsgatan i Stockholm på fredsdagen. (Han läste för övrigt också upp nyhetstelegrammet om krigsutbrottet 1939.) Under sina år på dåvarande Radiotjänst gjorde han flera uppmärksammade och uppskattade radioreportage och bidrog till moderniseringen av företagets sätt att använda radiomediet. Hans popularitet som radioman bidrog till att han på 1950-talet blev riksdagsledamot. En annan framstående liberal, Erik Hjalmar Linder, var under några år chef för Radiotjänsts föredragsavdelning. För båda dem var det radions möjligheter att bidra till folkbildningen som stod i centrum. De personifierade Folkpartiets engagemang för kvalitetsradio och att det måste finnas en stark icke-kommersiell radioverksamhet. Gunnar Helén fick tillfälle att fullfölja detta engagemang då han efter sin partiledartid i flera år var ordförande i Sveriges Radios styrelse.

Vid sidan av den starka uppslutningen kring public service har det inom Folkpartiet också funnits en annan tradition. Den har stått för ökad mångfald. För den som vuxit upp med dagens varierade och fragmentiserade medielandskap är det svårt att tänka sig en situation med endast en enda radiokanal, men så var det i Sverige fram till mitten av 50-talet. Först inom partiets ungdomsförbund och senare också i partiet fanns redan på 1950-talet förespråkare för att andra än public service skulle få sända radio och tv. I huvudsak har dessa linjer kombinerats på ett harmoniskt sätt. (Det ska dock inte förtigas att när Gunnar Helén tillfrågades om han ville bli partiledare, satte han upp som villkor för att tacka ja att partiet inte skulle driva kravet på reklam-TV.)

Den första striden om det Folkpartiet kallar ”fri radio” gällde Radio Nord. Stationen kunde höras i delar av Mellansverige och sände från en båt på internationellt vatten i Östersjön. Den socialdemokratiska regeringen engagerade sig starkt för att stoppa sändningarna. I riksdagen kämpade främst folkpartisten Ingrid Gärde Widemar för att de skulle få fortsätta. Kampen misslyckades då, men försöket betydde mycket för radions fortsatta utveckling i Sverige.

Nästa insats från Folkpartiets sida för att bryta radiomonopolet kom under den borgerliga regeringsperioden 1976-82. Då infördes närradion, som skulle vara en reklamfri föreningsradio. Mediepolitiken hanterades av utbildningsministern Jan-Erik Wikström (FP). Det etablerade Sverige engagerade sig hårt mot denna lilla spricka i monopolmuren men närradion både tillkom och överlevde och finns än idag.

Man kan säga att närradion förebådade nästa strid, som kom under Bildt-regeringen 1991-94. Med Birgit Friggebo (FP) som kulturminister och Lars Leijonborg som förhandlare i riksdagen genomfördes den privata reklamradion. Då hade marksänd reklam-TV redan introducerats. Ett för Sverige nytt system för frekvenstilldelning genomfördes: auktioner.

Dessa båda trådar – uppslutningen kring public service och möjligheten till konkurrerande, privata kanaler – har alltså tvinnats samman i Folkpartiets radiopolitik och gäller fortfarande. Folkpartiet har genomfört och försvarat ett särskilt public service- bolag för radio eftersom all internationell erfarenhet säger att det stärker radion. Folkpartiet har slagit vakt om självständigheten gentemot statsmakten genom den konstruktionen med en ägarstiftelse som antogs i fullständig politisk enighet efter ett förhandlingsarbete av Lars Leijonborg. Vi har föreslagit ökade resurser till kvalitetsproduktion inom public service. För reklamradions del har Folkpartiet arbetat för rimligare koncessionsavgifter och en rikstäckande radiokanal med en nyhetsredaktion för att ge Sveriges Radios nyhetsbevakning en utmaning.

Radions utmaningar

Förhållandet mellan Sveriges Radio och den kommersiella radion präglas både av konkurrens och ömsesidigt beroende. De olika radiokanalerna slåss om lyssnare, men de har också ett gemensamt intresse av att behålla radiomediets attraktionskraft och att utveckla tekniken.

Varje gång nya medier kommer fram ifrågasätts de gamlas överlevnad. Men det är sällan ett nytt medium helt ersätter ett gammalt. Biografen överlevde televisionen. Datorn, internet och ökad nedladdning av musik och framväxten av nya streamingtjänster har föranlett många att på nytt förutspå radions död. Mot den bakgrunden är det lätt att förstå det gemensamma intresse som den kommersiella och icke-kommersiella radion samlas kring.

De senaste decennierna har inga radikala förändringar i lyssnandet kunnat påvisas. Vi lyssnar ungefär lika mycket på radio nu som på 80-talet. Däremot har de nya privata kanalerna tagit lyssnare från public service-kanaler, framförallt bland de yngre generationerna.

En av förklaringarna till att radiolyssnandet har varit relativt konstant över tid är säkert radions bekvämlighet. En annan att en stor del av radiolyssnandet sker samtidigt som man gör annat, till exempel kör bil eller lagar mat. Ytterligare fördel med radion är att man ibland också får upptäcka musik man inte visste att man gillade eller ens visste fanns. På samma sätt får talad radio oss att möta tankar och fakta vi inte visste kunde intressera oss.

Radion är ett framtidsmedium. Vi vet inte exakt hur det kommer att se ut, men allt tyder på att vi kommer att vilja höra tal och musik via nät och eter även i den nya medieverkligheten. Visst kan man tänka sig att streamad musik kan växa i relation till radion, men allt tyder på att Spotify och muskradio kan leva sida vid sida på samma sätt som radion levde samman med skivspelare av olika tekniker. Ibland är en mp3-spelare att föredra eller strömmande musik från datorn, ibland är radion att föredra.

Samtidigt ska man inte blunda för de utmaningar som radio står inför. Utvecklingen på medieområdet är så snabb att det politiska systemet oftare där än i andra politiksektorer ställs inför nya frågeställningar. Det vi kan kalla medieindustrin är en av de snabbast växande branscherna, både i Sverige och internationellt. Utvecklingen bärs till stor del av tekniska förändringar men också förskjutningar i människors värderingar, tidsanvändning och konsumtionsmönster. Den väcker naturligtvis frågor. Hur ser framtidens mediekonsumtion ut? Vad innebär det alltmer fragmentiserade medielandskapet för demokratin?

Vid sidan av konkurrensen från andra medier står radion nu inför två avgörande utmaningar. Dels plågas privatradion av alldeles för höga koncessionsavgifter, dels behövs besked om övergång till digital teknik.

Vår bedömning är att radion kommer att kunna stå fortsatt stark. Ett till exempel på radions vikt för Sverige är hur radion bidragit till framväxten till en mycket stark svensk position på den internationella musikmarknaden. Det finns anledning att något fördjupa sig i detta exempel.

”Det svenska musikundret”

Förklaringen till att svenska artister, producenter och låtskrivare är så framgångsrika internationellt har ofta sökts i den kommunala musikskolan. Det finns ingen anledning att ifrågasätta musikskolans roll. Folkpartiet har tidigare lyft behovet av ett nationellt kunskapscentrum för kultur- och musikskolan för att stärka dess kvalitet. Men det finns anledning att något nyansera bilden av hur det svenska musikundret vuxit fram.

Artister som Roxette, Ace of Base, Meja, The Cardigans och Robyn var några av de många svenska artister som i slutet av 1990-talet rönt stora framgångar internationellt. Trenden med ”det svenska musikundret” med större fokus på låtskrivare och producenter, har sedan dess vuxit sig allt starkare, för att under 2011 slå nya rekord. Av de tio högst rankade låtarna på den amerikanska Billboardlistan i mars 2011 var sex låtar skrivna eller producerade av nio svenskar. Producenten Max Martin var involverad i fyra av dessa låtar.

Trots ökad konkurrens och illegal fildelning har den svenska musikindustrin expanderat. Sverige ligger etta i världen vad gäller andel av musikmarknaden i relation till BNP enligt en rapport från Wharton School vid University of Pennsylvania. Sverige har under en lång tid varit testmarknad för internationell musik och att slå i Sverige ses inom branschen som ett kvitto på kvalitet.

En kraftigt bidragande orsak till ”det svenska musikundret” är den kommersiella radions framväxt. Redan från början, valde den att lägga fokus på populärmusik och har sedan dess varit viktig för att göra svensk musik konkurrenskraftig utomlands.

Framväxten av t ex Spotify och Youtube har förändrat musikutbudet men skivbolagsbranschen ser fortfarande radion som ett av de absolut viktigaste sätten att nå ut med nya artister och låtar. Skivbolagen ger ofta nya låtar till radio flera veckor innan de släpps till andra media. September, Agnes, Kleerup och Swedish House Mafia är lysande exempel på svenska artister som har insett potentialen. RedOne fick till exempel ordentlig fart på både sin egen och Lady Gagas karriär genom svensk radio.

Politik för fortsatt bra villkor för radiomediet

Som nämndes inledningsvis har Folkpartiet under lång tid drivit en aktiv medie- och radiopolitik. Under flera decennier har vår syn på mediepolitiken präglats av frihet, mångfald och kvalitet. Den ökade friheten att välja flera olika kanaler har bidragit till dessa mål. Men erfarenheten visar att det krävs särskilda politiska åtgärder för att säkra kvaliteten i ett allt mer fragmentiserat medieutbud.

Radion i Sverige står inför stora utmaningar det behövs nu en samlad strategi för att ge radiomediet fortsatt goda villkor. Folkpartiet liberalerna föreslår därför:

1. Bra villkor för public service - radio

Public service spelar en viktig roll i mediavärlden. Det behövs en oberoende och självständig public service som med stor integritet erbjuder kvalitet och ett varierat utbud. Det behövs någon som kan stå för det som inte kan bäras av marknaden. Det är svårt att få sponsorer till utrikeskorrespondenter och grävande journalistik.

Folkpartiet anser att Sveriges Television, Sveriges Radio och Utbildningsradion även fortsättningsvis bör vara tre separata bolag. Som icke-kommersiella aktörer är de en garanti

för mångfald och kvalitet i medielandskapet. Utländska erfarenheter tyder på att radion blir förlorare om radio och television finns i samma bolag.

Det är viktigt att föra en diskussion om vad fragmentiseringen innebär för det demokratiska samtalet och hur man ser till att mångfalden inte enbart innebär mer lättuggad ytlighet utan också bidrar till ett seriöst samhälleligt samtal. Hur mediepolitiken bedrivs är viktigt för demokratin och för den enskilda människans frihet att växa.

Det finns en poäng i att ha kvalitetstävlan i det breda och underhållande, men det behövs konkurrens också när det gäller nyheter och samhällsbevakning. Den nya privata pratradion är i detta perspektiv en spännande nyhet i mediefloran. Det ska dock noteras att den bara finns i Stockholm. Om radion varit digitaliserad hade kanalen kunnat sändas ut över hela landet.

Sveriges Radio lanserade nyligen ytterligare tjänster genom en ny mobilversion för smartphones, m.sverigesradio.se. En ortodox syn på public service skulle mot det kunna invända att mottagandet kräver en ytterligare avgift, för telefonabonnemanget, som alla inte har råd att betala, och att det därför står i strid mot public service-idén. Enligt vår uppfattning är det en för snäv tolkning. Det är naturligt att public service i rimlig utsträckning hänger med i den tekniska utvecklingen och finns där lyssnarna finns. Den senaste tiden har de så kallade public value-testen diskuterats, d v s att Myndigheten för radio och tv ska förhandspröva nya verksamheter inom public service. Folkpartiet anser att det system som nu införs är ett acceptabelt sätt att möta de krav EU ställer, men det är viktigt att resultatet inte blir att utvecklingsvägar för public service stängs. Ytterst handlar det om själva definitionen av public service och den måste rimligen kunna utvecklas i takt med den tekniska utvecklingen. Det finns en gräns bortom vilken det är orimligt att public service-bolagen med licenspengar konkurrerar ut privata aktörer, men den gränsen får inte dras så att public service blir omodernt och ett reservat för de redan frälsta. Det ter sig, för att ta ett enda exempel, ganska självklart att en lärare som vill använda ett radioprogram från UR kan hämta det på nätet och inte, som tills helt nyligen, behöver vända sig till en mediacentral i kommunen – men det var just BBC:s satsning på utbildning på nätet som utlöste kraven på public value-test inom EU.

Vi anser att licenssystemet bör reformeras. Vi anser inte att det finns någon anledning för staten att ta ut en avgift för att folk äger en tv-apparat. Det som staten däremot bör göra är att se till så att det finns pengar till att producera kvalitetsprogram genom public service-bolag. Vi föreslår därför att utredaren av public service inför ny tillståndperiod bör få i uppgift att ta fram förslag till en ny avgiftskonstruktion som bevarar public service-bolagens självständighet. En sådan ny avgift kan likna begravningsavgiftens konstruktion, d v s att den dras av Skatteverket, men likt nuvarande avgift har viss automatik och inte har direkt koppling till statskassan. Avgiften bör också gå från hushållsavgift till enskild avgift och vara något lägre än idag.

2. Bättre villkor för privatradion

Reklamradion behöver utvecklas. Nu har visserligen den första pratkanalen kommit vilket innebär en större bredd i det kommersiella radioutbudet, men branschen trycks ner av dålig lönsamhet på grund av de alltför höga koncessionsavgifterna. I år betalar privatradioaktörerna in ca 135 miljoner kronor till statskassan för rätten att sända radio. Sedan starten 1993 har över 2 miljarder kronor betalats in till staten av koncessionsinnehavarna. Det motsvarar runt 20-25 procent av omsättningen. Man kan hävda att branschen har sig själv att skylla eftersom de höga avgifterna beror på det anbudsförfarande som låg till grund för koncessionerna. Men resultatet av auktionerna måste ses i ljuset av att det var en omogen marknad. Vi ser nu också

hur avgifterna lägger en förlamande hand över utvecklingen i branschen som för närvarande helt domineras av två aktörer.

Den socialdemokratiska regeringen såg problemet, men försökte "lösa" det på ett olyckligt sätt genom att lämna ut tillstånd som skulle fördelas enligt helt andra principer. Det misslyckades.

Det som nu hänt är att staten förändrat villkoren för koncessionerna genom att en tidsbegränsning införs. Det motiverar, enligt juridiska instansers bedömning, att avgifterna för de befintliga tillstånden sänks. Hur stor avgiftssänkning denna inskränkning motiverar kan naturligtvis diskuteras.

I budgetpropositionen för 2011 har regeringen aviserat sänkningar av koncessionsavgifterna med 12 miljoner kronor för år 2012. Det motsvarar cirka nio procent av varje enskilt tillstånd. Det är välkommet, men enligt Folkpartiets mening otillräckligt. De närmaste åren bör en fortsatt nedtrappning av koncessionsavgifterna ske.

3. Dags för besked om radions digitalisering

Myndigheten för radio och TV har helt nyligen tillsammans med Post- och telestyrelsen tagit fram en strategi för digital radio i Sverige. Den är just nu ute på remiss. Den bygger på ett regeringsbeslut om att ett antal tillstånd för kommersiell digital radio snart ska delas ut genom en s.k. "skönhetstävlan".

Mot denna bakgrund kan det tyckas som om digitalradio är på väg att införas i Sverige. Till det kan läggas att allt fler lyssnar på radio via sina mobiltelefoner, alltså digitalt. Men så enkelt är det inte. Sveriges Radio har velat införa digitalradio länge, men mycket lite har hänt i praktiken. Den kommersiella radion är inte på egen hand redo att satsa på digitalradio. Om det inte kommer nya signaler från politiskt håll kommer intresset för de digitala sändningstillstånden sannolikt att vara mycket lågt.

Det finns flera fördelar med digitalradio. Digital sändning innebär att informationen sänds komprimerad och "packas upp" hos mottagaren. Därmed får man plats med fler kanaler i etern och slipper samtidigt brus. För radiokonsumenten handlar det om tillgång till fler kanaler, mer konkurrens samtidigt som inträdeskostnader för nya aktörer blir lägre. Även på mindre orter skulle man kunna få del av en valmöjlighet som idag endast finns i Stockholmsområdet genom att privatradion ges möjlighet att sända via nationella kanaler. Man kan också tänka sig att digitalradio innehåller plustjänster som kan meddelas via display på apparaten.

Det finns också nackdelar. En tydlig nackdel för hushållen är att de radioapparater man har idag måste bytas ut. Det säljs emellertid många nya radioapparater årligen i Sverige så en successiv övergång behöver inte bli kostsam för hushållen. Man kan notera att priset på digitala mottagare sjunkit kraftigt de senaste åren och att också bilar nu allt oftare utrustas med radio som kan ta emot både FM-radio och digitalradio. Det beror naturligtvis på att flera stora länder inlett övergången till digitalradio.

Samtidigt ser vi hur radiokonsumtionen just nu förändras tack vare teknikutvecklingen på apparaterna. Nästan alla nya mobiltelefoner som säljs innehåller möjlighet att lyssna på radio, genom FM-mottagare eller via internet. Man kan förvänta sig att detta ökar det totala radiolyssnandet samtidigt som det naturligtvis förändrar lyssnarmönstret.

En utveckling skulle kunna vara att FM- nätet ersätts av internetdistribution, men det innebär också problem. Dels handlar det om kapacitet, dels om att kostnaden varierar beroende på operatör. Dessutom skulle en kraftig utbyggnad behövas om man på det sättet skulle kunna lyssna på radio i hela landet. Den ur samhällssynpunkt svårare frågan är hur man ska kunna tillförsäkra säker distribution. Inte minst gäller detta i krissituationer då radion behöver nå ut till alla hushåll, även de som saknar internetförbindelse eller drabbats av nedblåsta elledningar. Radio via internet kommer dock fortsatt att vara ett intressant komplement.

Det är därför dags för besked om digitaliseringen av radion. Norge och Danmark har redan inlett övergången till digitalradio, liksom Storbritannien och Frankrike. Svenskarna, som gärna vill ha bilden av sig själva som "early adopters" riskerar alltså att hamna på efterkälken.

Vi vill se en samordnad start där Sveriges Radio och privatradion gemensamt inleder övergången till digitalradio. Men övergången till digitalradio kostar. Det behövs investeringar som varken Sveriges Radio eller privatradion kan förväntas bära under nuvarande förhållanden.

En övergång till digitalradio innebär också utmaningar på andra sätt. Det har till exempel rests frågetecken kring ljudkvaliteten på de digitala sändningarna. Det är viktigt att den tekniska lösning som väljs inte innebär en återvändsgränd utan att kvaliteten hela tiden kan utvecklas.

DAB+ är den teknik som har blivit europeisk standard. En etablerad standard innebär att priset på mottagare sjunker vilket är bra för konsumenterna. Dessutom sjunker utvecklingskostnaderna. De flesta digitala apparater har också FM och under en lång tid framöver kommer sändningar att behöva ske parallellt, digitalt och i FM. Folkpartiet anser att det inte är aktuellt att nu sätta datum för när FM-nätet ska släckas. Behovet av ett sådant stoppdatum minskar om både public service och privata aktörer får ekonomiska möjligheter att på bred front övergå till digital radio.

Exakt när en nedsläckning av det analoga nätet ska ske bör diskuteras några år efter att Sveriges Radio och privatradion inlett övergången till digitalradio, när man ser hur utvecklingen varit de första åren.

4. Finansiering

Folkpartiet liberalerna har flera reformförslag på kultur- och medieområdet och har som finansieringskälla för flera av dem pekat på de stora intäkter till statskassan som den nyligen avslutade auktionen på 4G-frekvenser inbringar. 4 G ökar kraftigt möjligheterna att se på tv i mobilen vilket är bra. Det är rimligt att ökade tekniska möjligheter till distributionen också går hand i hand med ökade satsningar på att värna kvalitet och mångfald.

Vad gäller vårt förslag att möjliggöra för Sveriges Radio att medverka i en övergång till digitalradio är det naturligt att peka på det betydande överskott i rundradiofonden som nu finns, framför allt till följd av oväntat hög betalningsvilja hos publiken. Vår bedömning är att där finns utrymme för att under flera år framåt finansiera de ökade kostnader SR:s del av digitaliseringen för med sig.

Folkpartiet föreslår:

- Slå vakt om en stark public service med ett brett kvalitetsuppdrag både inom radio och inom television. Public value-testerna får inte leda till en så snäv tolkning av public service-uppdraget att public service-bolagens utvecklingsmöjligheter i en ny teknisk verklighet stoppas.
- Att privatradions koncessionsavgifter sänks ytterligare, utöver den i budgeten för 2012 aviserade sänkningen. Det formella skälet för sänkningen är att tillståndsvillkoren förändrats. Ett starkt tillkommande skäl är att en lättnad behövs för att möjliggöra kvalitets- och framtidssatsningar.
- Att Sveriges Radio ges möjlighet att inleda övergång till digitalradio genom ett riktat tillskott från rundradiofonden.
- Att Sveriges Television, Sveriges Radio och Utbildningsradion även fortsättningsvis bör vara tre separata bolag.
- Att radio- och tvavgiften bör likna begravningsavgiftens konstruktion, d v s att den dras av Skatteverket och belastar enskild skattebetalare, men likt nuvarande avgift inte har direkt koppling till statskassan.